

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Această misiune creștină condusă de Mihai, fiul pastorului Richard Wurmbrand și al soției sale Sabina, ajută orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Ianuarie 2020

“Dar îngerul a luat cuvîntul, și a zis femeilor: Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.”

(Matei 28:5)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand

Nu te Teme!

Astăzi, lumea este plină de teamă și anxietate. Oamenii se tem de război, de soți, părinți, copii, foști prieteni cu care se află acum în conflict. Se tem de șomaj, de recolte proaste, de faliment, de pierderea poziției sau a reputației. Pe scurt, se tem de suferință.

Am fost răpit de pe stradă și îmbrâncit într-o mașină a poliției secrete comuniste pe 29 februarie 1948. Ochii mi-au fost acoperiți cu ochelari cu lentile metalice, astfel încât să nu pot vedea. Primul gând care mi-a venit în minte, în timp ce mergeam în mașină, a fost că expresia „Să nu te temi” apare în Biblie de 366 de ori, o dată pentru fiecare zi a anului, plus încă o zi pentru ani bisecți. (Anul 2020 este un an bisect! N.E.) După ce am îndurat 14 ani de închisoare comunistă și soția mea, Sabina, aproape 3 ani, familia mea a fost răscumpărată cu 10.000 de dolari în Occident și și-a recăpătat libertatea.

Alții ar putea avea motive să se teamă, dar cei care îl caută pe Isus, care a fost răstignit, nu au de ce să se teamă. Avem compania îngerilor care au grija de noi. Sunt ființe puternice care ne cunosc bine, deși de obicei nu le putem vedea, ne văd și sunt prieteni buni pe care ne putem baza.

În curtea închisorii în care am fost reținut în România comunistă, am observat, uneori, războaie crunte între două armate de furnici. Dar pentru a câștiga, era nevoie doar ca o parte să aibă ca aliat o singură ființă umană. Cu un picior puteam zdrobi toată armata inamicului. La fel, dușmanii sufletelor noastre sunt doar niște pitici pentru îngerii cei buni.

Nu-ti fie frica! Îngerul tău știe ce cauți! Sfânta Monica, mama Sfântului Augustin, renumitul conducător al bisericii din secolul al IV-lea, nu ar fi fost cunoscută ca o sfântă dacă nu ar fi avut un soț brutal păgân și nu ar fi suferit douăzeci de ani de tristețe la gândul: „Dacă fiul meu moare astăzi, el va fi în iad”. El a trăit în păcat și a abandonat credința în Hristos pentru o filozofie blasfemiatoare. Suferința suportată cu curaj, smerenie, dragoste și înțelepciune înfrumusețează sufletul. Monica a fost răsplătită. La final, soțul și fiul ei au fost convertiți. Persoana pentru care se varsă lacrimile sfinților nu va rămâne pierdută. Biserica de astăzi are și sfinți care nu se tem.

Pastorul baptist rus Mikhail Sigarev a petrecut peste zece ani în închisoare pentru credința sa (text scris în 1977. Acum, în vârstă de 92 de ani, vezi mărturia sa recent publicată mai jos! N. Ed.) Poliția secretă comunistă (KGB) i-a oferit libertate totală dacă el ar fi fost de acord să colaboreze cu ei și să-și înregistreze biserica la biserica recunoscută și controlată de stat. Când Sigarev a refuzat, a fost re-arestat. Procesul său a avut loc la Labinsk, oraș la Marea Neagră din Uniunea Sovietică. Un lector ateu, care trebuia să-l facă pe Sigarev să-și schimbe credința, a declarat în fața instanței: "Nu știu suficient pentru a putea vorbi cu Sigarev. Pentru a menține o astfel de conversație, trebuie să știi foarte bine Biblia și trebuie să recunosc că nu aș fi știut ce să-i răspund." Judecătorul comunist a vrut să-l oprească pe Sigarev când acesta a vorbit în propria apărare, dar oamenii veniți în instanță, fără teamă, au strigat că ar trebui să i se permită să vorbească. Sigarev a spus: "Deoarece suntem discipolii Lui, trebuie să fim persecutați. Toate acestea au fost deja scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a condus până acum și că El va continua să mă conducă și să nu mă abandoneze," Judecătorul l-a condamnat din nou pe Sigarev la doi ani și jumătate de închisoare. Când s-a pronunțat sentința, creștinii din sala de judecată au aruncat flori spre Sigarev și au cântat un imn creștin.

Fetele lituaniene reținute într-un lagăr de concentrare siberian pentru mărturia lor creștină au compus o carte de rugăciuni, din care citez: "Iisuse, ești în mine; rămâi cu mine astăzi și mereu. Trăiește în mine, învață-mă poruncile tale, chiar dacă îmi aduc suferințe. "Dumnezeul iubirii, îți mulțumesc pentru fiecare care mi-a făcut bine și pentru cei care nu mă uită. Dar îți mulțumesc și pentru cei care mă rănesc cu ura lor și care îmi amenință viața."

Să ne unim în această rugăciune. Secretul ca să nu-ți fie frică? **Căutați pe Iisus, care a fost răstignit!**

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Fratele

Stephen Ghermaniuk

Are acum 85 ani și a fost închis 7½ ani pentru credința sa, în fosta Uniune Sovietică, în extremitatea nord-estică îndepărtată a Siberiei, la Marea Okhoțk. Citiți mărturia sa în buletinul din 1/2017.

Sora

Liubovi Uhina

A suferit trei ani de închisoare pentru răspândirea Evangheliei. Ea scrie: "Dumnezeu ne-a pus special în aceste închisori pentru a fi martorii Săi." Citiți mărturia ei în buletinul din 1/2017.

Diaconul

Pozdniakov Nicolae

A fost închis pentru activitatea lui 2½ ani în fosta Uniune Sovietică, în apropierea graniței mongole. A fost amenințat că va fi împușcat. Citiți mărturia lui în buletinul din 1/2017.

NAPRIENKO, Valentin

Împreună cu fratele lui Benjamin au fost închiși 5½ și respectiv 2 ani în Siberia pentru tipărirea de Biblii. Benjamin a supraviețuit pedepsei de a sta 10 zile într-o celulă-congelator. Citiți mărturiile în buletinul din 1/2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre
10½ Ani de Pușcarie în Lagărele din Siberia

Puterea unei Singure Biblii

Fratele Sigarev Mikhail în 1983, cu soția,
sora Nina Ivanovna

Sigarev Mikhail Lavrentievich, în vârstă acum de 92 de ani, a scris: „M-am născut la Natalya Karpovna, dintr-o mamă analfabetă, dar devotată, și tatăl Lavrentiy Yakovlevich, care a murit într-un accident în 1940, când aveam 13 ani. Un frate mai mare, pe când era soldat, în timpul celui de-al doilea război Mondial, a fost capturat și a murit fiind prizonier. La un moment dat, mama i-a spus unei prietene pe nume Maria, că are o Biblie (o carte „interzisă” în timpul regimului sovietic, N.E.), dar nu avea pe nimeni care să i-o citească. Maria a venit și nu numai că a citit Biblia, dar i-a și explicat ce a citit. Au început să vină și alți săteni. În Maykop exista o comunitate de creștini evanghelici bapțiști. În ziua de Crăciun a anului 1942, familia mea a participat la serviciul divin ținut în secret, care le-a plăcut foarte mult, mai ales cuvintele citite de predicator în care care Domnul l-a trimis pe Fiul Său pentru a salva pe toți cei

care Îl primesc. De atunci, au început să participe în mod regulat la slujbele Bisericii Maykop. Mama și sora mea mai mare s-au pocăit și au fost în curând botezați. Am fost botezat la 20 de ani, de sărbătoarea Sfintei Treimi, în 1947. După război, am lucrat ca infirmier medical în Peninsula Kamchatka și apoi m-am mutat în orașul Omsk, unde am studiat într-o școală pentru mecanici de locomotive electrice. În tot acest timp am participat la întâlniri creștine din munții Omsk, unde tinerii au început să se adune separat pentru a studia Sfintele Scripturi. Conducătorii oficiali ai bisericii nu au încurajat aceste întâlniri subterane. În noiembrie 1957, am cunoscut-o pe viitoarea mea soție Yekaterina Sergeevna cu care m-am căsătorit. După absolvirea Institutului Sanitar și Igienic din Leningrad, ea a lucrat ca stomatolog la Spitalul Feroviar din Omsk. În primăvara anului 1966, am fost hirotonit ca presbiter în biserică. Biserica neînregistrată din Omsk a cunoscut o persecuție severă - poliția secretă sovietică (KGB) a deranjat și a întrerupt serviciile, a aplicat amenzi, a făcut arestări pe perioade de 10-15 zile și a dat apoi credincioșilor condamnări

lungi. Am lucrat la gară ca mecanic de locomotivă electrică, dar am fost retras, pentru a lucra ca lăcătuș. Autoritățile comuniste credeau că un creștin nu ar trebui să lucreze într-o poziție de răspundere. Chiar înainte de nașterea fiicei celei mai mici, soția s-a îmbolnăvit de leucemie. Bătrâna mea mamă, Natalya Karpovna, în vârstă de 70 de ani, a venit la acel moment pentru a se muta permanent în Omsk ca să o ajute cu treburile casnice și cu cei șapte copii. În 1969, am fost arestat și apoi condamnat la 3 ani de închisoare pentru activități misionare subterane. O soție bolnavă și șapte copii mici au rămas acasă, fiica cea mai mare fiind de 10 ani și cea mai mică de doar un an. În august 1971, când a murit iubita mea soție, mai aveam de servit 6 luni în lagărul-închisoare. Vecinii și prietenii credincioși au scris o petiție autorităților penitenciare, pentru ca Mikhail Lavrentievici să fie eliberat pentru înmormântarea soției sale, dar administrația lagărului nu a permis. A doua zi după înmormântare, un ofițer KGB m-a chemat să-mi vorbească, exprimându-și „simpatia” și spunându-mi că, comitetul executiv al orașului va avea grijă de copii, la care am obiectat: copiii vor locui cu bunica. Angajatul KGB a spus, „acest lucru este posibil, numai sub rezerva cooperării din partea dumneavoastră cu KGB. După eliberare, veți merge la o biserică înregistrată și ne veți ajuta (să fiu informator!).” I-am răspuns: „Nu pot face acest lucru.” Am fost amenințat că-mi vor impune un nou termen de închisoare și au adăugat că acesta nu ar fi pentru „credința mea creștină”, ci „am găsi un motiv (fals) și aceasta va fi o sentință la un termen de cinci ani, astfel încât credincioșii îți vor întoarce spatelul iar noi, autoritățile, vom pune copiii într-un internat și-i vom educa astfel încât să devină dușmanii tăi. „Întristarea copleșește inima, dar Domnul ne întărește și ne dă tăria să îndurăm totul.

În februarie, termenul s-a încheiat și m-am întors acasă. În iunie același an, am fost arestat din nou și condamnat cu o nouă sentință. Vrajmașii și-au îndeplinit amenințarea, dar Domnul nu a lăsat să li se realizeze planurile de a-mi lua copiii. Din februarie 1972 până în iunie același an, am fost reținut de mai multe ori doar 10-15 zile, iar în iunie după ce am fost închis 15 zile, a fost prezentat un mandat de arestare. Am fost acuzat că am plătit 10 ruble (o sumă foarte modestă) pentru un frate de credință, Rogalsky Yakov, pentru ca acesta să fie transferat, datorită unei boli. În august 1972 a avut loc un proces care a durat doar câteva ore. Judecătorul a considerat că este dificil să prezinte „infracțiunea” lui Mikhail Lavrentievici drept „gravă”, însă procurorul în rechizitoriul său a spus: „Având în vedere gravitatea specială a infracțiunii comise de inculpați: dare de mită unui oficial, condamnăm pe Sigarev M.L. la cinci ani de închisoare cu pedeapsa într-o închisoare de maximă securitate.” Mama mea, având 73 ani, a dus urgent copiii pe teritoriul Krasnodar la sora mea Tenyakova Elena Lavrentievna. După proces, bunica s-a confruntat cu procurorul comunist, care venise pentru a lua copiii în custodie. Procurorul a strigat: „uită-te la tine (bunica era scundă, slăbuță), Cum să avem încredere să aveți grijă de copii la această vârstă?” Ea i-a răspuns: „Nu vă uitați că sunt modest îmbrăcată, hainele sunt cusute bine.” Nu a știut astfel de cuvinte înainte, Domnul i-a dat înțelepciunea să răspundă acelui oficial. Procurorul surprins, a întrebat: „care este educația ta, de răspunzi atât de înțelept?”

Unul dintre copii a scris mai târziu: „Când am ajuns pe teritoriul Krasnodar, autoritățile ne căutau în Omsk, dar Domnul a închis ochii persecutorilor noștri și ne-a ținut în mâna Sa puternică. Slavă Domnului, nu am fost deranjați la școală, toată lumea a învățat bine, iar plângerile se refereau doar la faptul că nu eram membri ai organizațiilor de tineret comuniste. Domnul a arătat o grijă minunată pentru noi. Aveam tot ce ne trebuia. Bunica ne-a învățat întotdeauna că este mai binecuvântat să dai decât să primești și am încercat să îi ajutăm pe cei care erau în condiții mai proaste decât noi.”

După proces, am ajuns într-un lagăr, unde la acea vreme erau un pastor al bisericii din Omsk și un alt frate Savchenko Nikolai Romanovici (citiți mărturia văduvei sale în Buletinul informativ din martie 2017! N. Ed.) Întâlnirea noastră a fost plină de bucurie! Câte rugăciuni de mulțumire am oferit tronului harului! Ne-am rugat împreună pentru protecția copiilor noștri și Dumnezeu ne-a auzit rugămintele și rugăciunile și a întins mâna Sa milostivă asupra orfanilor noștri.

Împreună am onorat duminica, nu am lucrat în acea zi și nu am participat la cursuri politice, pentru care am fost adesea plasați în celulele de pedeapsă, dar Domnul a fost alături de noi și nu ne-a părăsit niciodată. Ne-am sprijinit reciproc în orele grele ale încercărilor noastre. Biserica locală a arătat foarte multă preocupare pentru familie. În tot acest timp, copiii lui Dumnezeu s-au ocupat de familie, și pentru asta le mulțumesc deosebit tuturor. În 1977, mandatul meu s-a încheiat, dar dușmanii au făcut diverse încercări de a-mi înfrânge credința. Am vrut să sărbătoresc eliberarea cu biserica mea inițială din Omsk, dar dușmanii nu au vrut să permită acest lucru și, când am fost eliberați, m-au trimis direct acasă.

Din 1977, locuiesc în orașul Labinsk și am continuat să fiu presbiter în biserica neoficială. Ofițerii KGB nu ne-au lăsat în pace. Din când în când veneau să întrerupă închinarea, ne chemau pentru interogatorii, amenințau cu noi arestări dacă biserica nu se înregistrează. Pe 15 mai 1983, m-am căsătorit cu o soră de credință, Nina Dorodnova. Înainte de căsătorie, am fost avertizat că nu ar trebui să fie slujbe bisericești, muzică tare, să se cânte, inclusive la instrumente muzicale sau să se țină predici. Desigur, astfel de ordine atee au fost ignorate. La două săptămâni de la nuntă, pe 27 mai, am fost arestat din nou, iar în august acel an, am fost condamnat la doi ani și jumătate de închisoare. Mulți credincioși au participat la proces. Au venit din diferite orașe, pentru a-și exprima sprijinul pentru mine și familia mea. A fost o mărturie puternică a iubirii frățești între copiii lui Dumnezeu. Multă vreme după proces, în oraș s-a vorbit despre un proces neobișnuit al unui creștin. La aproape un an de la proces, iubita mea mamă, Natalya Karpovna, a plecat în veșnicie, avea aproape 86 de ani. Mereu m-a sprijinit, s-a rugat pentru mine, crescându-mi copiii când au rămas orfani. Mi-am servit ultimul mandat de închisoare în complexul închisorii Elizavetinskaya. Ofițerii de securitate au încercat în mod repetat să mă convingă să trădez și să cooperez cu ei, dar Domnul mi-a dat putere să rămân credincios, pentru tot, glorie Lui! După ce am fost eliberat, o mulțime de prieteni s-au adunat să mă întâlnească. L-am glorificat pe Dumnezeu pentru harurile Sale arătate nouă! Autoritățile au avertizat din nou să nu se țină întâlniri mari, dar copiii lui Dumnezeu, au ascultat mai mult de Dumnezeu și, într-o întâlnire mare, l-au lăudat pe Creatorul tuturor lumilor pentru dragostea Lui nelimitată! Mi-am continuat slujba în biserica locală și în bisericile și grupurile din apropiere, am vizitat mulți credincioși. În prezent, din cauza stării mele de sănătate și a vârstei înaintate, nu îndeplinesc nici o însărcinare. Nepotul meu a acceptat să devină presbiter al bisericii anul trecut în decembrie 2018. Când este posibil, particip la slujbele divine, mă rog mult pentru copii, nepoți, strănepoți, pentru biserică, pentru Frăție, pentru a nu pierde călăuzirea Domnului în aceste vremuri la finalul vieții. Locuiesc cu soția mea, Nina Ivanovna. Domnul ne-a dat 8 copii, 40 de nepoți, 63 de strănepoți. ”

Creștini ajutați cu darurile voastre

**Doi Ani și Jumătate în Pușcăriile Sovietice
pentru Transport de Literatură Creștină**

„Eu, Romaniuk Vladimir Nikolaevici, am transportat aproximativ 340 de exemplare de literatură creștină cu motocicletă, pe 25 august 1984, în jurul orei 10:00 seara. Aceasta a avut loc în orașul Chervonoarmiyska, acum Radivilov, în regiunea Rivne din fosta Ucraină sovietică. Am fost reținut împreună cu prietenii mei de poliție și au început interogatoriile: de unde și pentru cine am adus literatura? Literatura era destinată bisericii din orașul Lviv. Pe 16 septembrie a avut loc o nuntă în biserică. După nuntă, am fost închis timp de 50 de zile și am fost amenințat constant de procurori spunând: „(Ești interesat de,, viața de apoi ” ? Nu-ți face griji!) Ți vom arăta noi „viața de apoi ”!

Pe 27 decembrie, am fost judecat de Curtea Regională Rivne. În prima zi a procesului, toți prietenii au fost lăsați înăuntru. În a doua zi, nimănui nu i-a fost permis să intre, nici măcar rudelor. Când s-a citit verdictul, toți prietenii au fost lăsați să intre. Am fost condamnat la doi ani și șase luni de închisoare într-o închisoare de regim general. Ofițeri KGB au fost de asemenea

prezenți la proces. După proces, un ofițer a venit la mine spunând: „Dacă îți este prea greu să înduri, atunci cheamă-mă și te voi ajuta”. Mi-a amintit de cuvintele diavolului către Domnul nostru: „Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.” Mi-am îndeplinit sentința în Kopychentsy, în Oblastul Ternopil, Ucraina sovietică. În tabăra de muncă m-am întâlnit cu frați credincioși, din Cernăuți și Kiverets. Eram în permanență urmăriți, dar în fiecare seară aveam scurte conversații. Am păstrat o singură Evanghelie între noi în mai multe fragmente. Gardienii închisorii ne-au percheziționat în mod constant. La un moment dat au găsit și au luat un astfel de fragment de Evanghelie. M-am rugat puternic și în mod uimitor ofițerul a înapoiat-o. Am fost foarte recunoscător lui Dumnezeu. Nu au returnat alte scrisori personale pe care le-au confiscat.

La un moment dat am primit un colet (trimis de creștini) din Olanda. M-au chemat la șeful lagărului închisorii și toți ofițerii erau adunați în jurul lui. Au început interogatoriile: „Pe cine ai peste hotare?” Ei bănuiau că cineva ar fi putut trimite o Biblie. Au vrut să-l deschidă, dar cum nu mi l-au dat, le-am cerut să returneze pachetul. Când a ajuns soția, coletul a fost deschis și i-a fost dat. Acesta conținea numai dulciuri. Am fost eliberat pe 5 mai 1987 și am fost întâmpinat la poarta închisorii de rude și prieteni. Autoritățile sovietice nu mi-au permis să mă întorc la locuința mea anterioară. Nu am putut primi un loc de muncă și timp de două luni am fost fără adăpost, fără locuință sau loc de muncă. Polițistul raional a amenințat în permanență că mă închide ca fiind vagabond. Pentru a obține o reședință și un loc de muncă, poliția secretă sovietică (KGB) m-a încurajat să colaborez cu ei pentru a deveni informator. Dumnezeu mi-a dat putere să rămână devotat. Dumnezeu este puternic, El a ajutat și am ajuns să fiu angajat într-o slujbă. Dumnezeu ne-a dat patru copii. Toți slujesc Domnului. Toată gloria este a Domnului căci El a făcut posibil să îndur și să parcurg această cale de suferință. Slavă Lui pentru tot. Amin. „

Creștini ajutați cu darurile voastre

Alături, o mostră doar dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și peste 100 din alte țări. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>)

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Нориевич	1958	Казакстан
411	Курбан	АЛЕКСЕЙ	ВКСИЛЬВИЧ	1958	Россия
412	Лавин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бынов	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЯТОЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенас	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Доненко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Опшаков	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савенко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mostră din lista de 480 de foști creștini închiși
Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN: RON: RO27RNCB0068149171380001, USDollar:RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004